

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za eden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 6 K., za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponji, plača za vse leto 23 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za eden mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljavate naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h., če se osmanilo enkrat tiska, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knaflovi ulicih št. 5, in sicer uredništvo v I nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. —

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Zaradi praznika izide prihodnji list v sredo, 3. februarja 1904.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujedno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je poteka koncem meseca naročnilna, prosimo, da jo ob pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

SLOVENSKI NAROD
velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22 — | Cetrt leta . . . K 5·50
Pol leta . . . 11 — | En mesec . . . 1·90

Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25 — | Cetrt leta . . . K 6·50
Pol leta . . . 13 — | En mesec . . . 2·30

Naročna se lahko z vsakim dnevom a hkrat se mora poslati tudi naročnila, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.
List se ustavlja 10. dan po poteku naročnini brez ozira vsakemu, kdo ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Predpustno oznanilo.

Ljubljanski škof Anton Bonaventura je najnesrečnejši vseh katoliških škofov. Toliko nerodnosti in brezaktrosti že ni kmalu kak katoliški škof storil, in kakor je razvideti iz sobotnega „Slovenca“, bomo teh nerodnosti še obilo doživeli.

Pred nekaj leti je Anton Bonaventura na pustni torek priredil v Ribnici — procesijo, letos pa je na podoben način razveselil kranjsko deželo in sicer s pravim predpustnim oznanilom, kateremu je dal patetični naslov: „Sveti oče Pij X. ljubljanski škof“.

Škof je bil one dni v Rimu in sprejet je bil tudi v avdijenci pri papežu — zdaj pa hoče ljubljanski škofi natveziti bajko, da je papež pri tej avdijenci kar v nagliči ovrgel in preklical tisti ukaz, ki ga je bil po večmesečnem premišljevanju in posvetovanju izdal kot „Motu proprio“. To naj verjame ljubljanskemu škofu gospod Štefe, drug mu tega ne bo verjel.

LISTEK.

Iz arhiva.

Dražestna gospa!

Ko sva zadnjic sedela v prijetni Matjevi gostilni na Rožniku ter hvalila — Vi izborno kavo, kakršno znajo napraviti le prijazna Peršinova mamka, jaz pa imenitno Matjevo črnino — sprekla sva se tako, da od tistega dne ne pride te več v Matjevo hišo. Povod temu je bila škofova garda, ki je zavita v dolge črne halje prikorkala ravno takrat po potu iz bližnjega gozda. „To je naša nada, ta duhovniški naračaj“, rekli ste ter s posebnim zadovoljstvom gledali za njimi. „O gospa“, odgovoril sem Vam, „osobito za te črnohalje veljajo besede: „Mnogo poklicanih, a malo izvoljenih“. Kajti ako bi danes stopil med nje milijonar ter jim odprl svoje zakladnice, ostalo bi v prostorni hiši ob zeleni Ljubljanci le par duševnih rev, drugi bi hitro pobrali svoja kopita ter urno brez slovesa odšli. Ali mislite res, da jim je v trenutku, ko so prestopili prag te neprijazne hiše, zmrlo tudi srce? Motite se; prav mnogo

Treba je le malo premišljevati in vsakdo spozna sam, kako nerodnost je zopet storil ljubljanski škof.

Papež nosi šele nekaj mesecev tijaro in torej ne more biti o naših kranjskih razmerah prav nič podučen. Stavili bi glavo, da niti pojma nima o teh razmerah, da se mu niti ne sanja, kako da je pri nas in za kaj se gre pri nas v političnem in v socijalnem življenju.

Sedaj pa je stopil pred njega ljubljanski škof in pri tej avdijenci, ki je bil brez dvoma gola formalnost, naj bil bil papež izrekel sodbo in zavzel določno stališče glede njemu neznanih bojev. To hoče škof s posredovanjem g. Štefeta prav resno dopovedati slovenskemu svetu:

Pri tem je uvaževali še naslednje: Znano je, da papež v latinščini ni posebno podkovan. Latinščine zna toliko, kakor kak navaden duhovnik in se more o važnejših rečeh pogovarjati samo v italijskem jeziku. Vsakdu več, kako težko stališče imajo v Rimu tuji kardinali, ki ne znajo italijskega jezika — ker s svojo latinščino ne morejo izhajati in se ne morejo z nikomur porazumeti. Ljubljanski škof pa ne zna italijski in je torej moral pri rečeni avdijenci latinski govoriti. Našega škofa še tisti, ki so ga vajeni, le težko razumejo, kadar govoriti slovenski. Kdor je bil kdaj pri kaki škofi pridigi, se gotovo spominja, da ni škofa skoro nič razumel. Škof namreč požira besede in bruhu stavke iz sebe tako, da je nemogoče mu slediti. In ta škof naj bi bil papež v jeziku, ki ga znata oba le za silo in v katerem je jako težko razpravljati o političnih in socijalnih razmerah, v nekaterih minutah razložil vse naše javne razmere tako, kakor nam po škofovem naročilu sporoča v sobotnem „Slovencu“ g. Štefe.

Prav labko si predstavljam, kako je bilo pri ti avdijenci. Škof je pred papežem skakal sem in tja, bruhal iz sebe latinski govor in obilo slin, papež pa je kimal in rekел: Si, si, va ben, va ben — kakor pač pravi ujedni Italijan pri vsaki priliki. Prepričani smo,

teh „mladih petelinov“ ni pozabilo na svoje ljubice, prav pridno si dopisujejo pod tem ali onim imenom, tudi kot brat in sestra ter komaj čakajo, da prebijajo štiri dolga leta dresure. No potem pa z bogom vest, adijo moral! Popolnili bodo čete tistih skrajno podivljanih kaplanov, s katerimi se že nekaj let odlikuje osobito naša škofija, in varne ne bodo ne dekleta ne žene, še manj pa branilnične knjižice“.

„To je pa že skrajna predprnost — raztogotili ste se nad meno — da si upate ravno napram meni o teh nadobudnih mladeničih, ki so iz poklica si izvolili sveti duhovniški stan, tako nedostojno govoriti; mislite li, da so vsi taki, kakor bi bili vi, ako bi po dovršeni gimnaziji šli v seminar, ko vas je že kot šestošolca zmotilo lepo oko krasne gaštejske rože? No, lep duhoven bi bili vi! Liberalci ste baš vsi enaki, a vi ste mogoče še slabiji od drugih, od danes naprej vas sploh ne poznam več! Po teh besedah šnili ste nervozno skozi vrata ter brez slovesa odšli.

Nisem mislil, da bom prav kmalu lahko dokazal, da tudi lemenatarska kri ni voda in da pod črno dolgo haljo prav živo trepeče srce „nadobud-

da se papežu še sanjalo ni o tem, kaj da hoče škof in da ga tudi ni razumel. Papež je rekel: Si, si, va ben, va ben — škof je pa iz tega napravil celo epistolo, seveda kakor je njemu kazalo.

Že način, kako je škof to epistolo spravil v javnost je zanimiv. Če je papež za Italijane izdal poseben „Motu proprio“, če je papež celo o ženskih oblekah izdal posebno pisemo odredbo, ker se mu je zdelo, da hodijo dame na papeški dvor preveč dekolirane, potem bi bil gotovo tudi za ljubljansko škofijo enako storil — ako je sploh kaj hotel povediti. Ljubljanska škofija šteje pol milijona prebivalcev — ti so pa že toliko vredni, kakor tisti trije tucati rimskih dam, ki so na papežev dvor nosile kazat svoje prsi. Zaradi teh dam in njihovih bujnih prsi je papež izdal poseben ukaz — za velike probleme političnega in socialnega značaja, za katere gre v naši deželi boj, pa naj bi zadostovalo to, kar je gosp. Štefetu povедal ljubljanski škof?

Pa še v drugem oziru je to Jeglič Štefetovo predpustno oznanilo zanimivo. Hujše kakor s to epistolo že ni bilo mogoče papeža kompromitirati med Slovenci. Denimo, da je papež res tako govoril, kar nam poroča gosp. Štefe po tem, kakor je izvedel od škofa — kaj si mora misliti slovenski svet o papežu, ki izreka sodbe, ne da bi bil razmerek preiskal, ne da bi o njih sploh imel kak pojm, kar na podlagi tega, kar mu je v petih minutah nadrožnjal in napluval ljubljanski škof, ki je v našem boju skrajno prisranski in popolnoma nezmožen, podati papežu objektivno sliko.

Najmanj, kar se mora zahtevati, je to, da pusti papež po nepristranskih osebah preiskati razmere, da pusti zaslišati pričo obeh strank in jih preiskati ter da na taki podlagi izreče svoje mnenje. „Slovenec“ pa nam hoče natveziti, da je papež kar na škofove

nega mladeniča“, ki si je iz poklica izvolil sveti duhovniški stan. Čujte torej, dražestna gospa, prvo pismo tacega ptička iz daljnje Amerike:

N. N. 10. sept. 1903.
V nedosejni sinji daljavi
trepeče mi duša
po rajski ljubici!

Ko ti pišem ta list iz daljnje Amerike, so že pale name težke verige discipline in stroge pokorščine. Polagoma, prav polagoma iztiskajo iz nas živo, mladostno sreco in nam usiljujejo mrzlo ledeno ljubezen do nezmotljive cerkve in njenih naukov. — Pa se jim bo posrečilo — če hočem dokončati započeto stvar, se jim moram udati in zatrepi s silo vsa nekdanja preprčanja.

Čemu sem šel sem — ej veš, me je pa že malo preveč bolelo, da bi se zogale z menoj tiste ljubljanske „smrklice“ in si domišljale, da ne morem res ničesar druzega postati kot kak propal igralec — a so se vrezale, to ti rečem, prav pošteno! Čez 4 ali 5 let jih pa povabim na svojo novo mašo —, o, to se jim bodo vihali tisti špičasti noski!

A propos! Doslej ti še nisem povедal, kje pravzaprav sem! — Da sem Amerikanec, to ti kažejo pismene znamke! — Tusem sem došel pred kakim poldrugim mesecem in stopil v . . . seminary (lemenat po našem!) Živiljenje tu notri je krasno — le molitve bo malo preveč —; najmanj sedem

besede in trditve izrekel sodbo. Kaj si mora razumni svet misliti o takem postopanju?

Toliko v splošnem oziru o predpustnem naznanilu, objavljenem v slobotnem „Slovencu“. O vsebini tega oznanila izpregovorimo prihodnjič.

Češko-nemška sprava.

Dunaj, 31. januvarja. Prečeni teden so se vršili neobvezni pogovori med raznimi nemškimi in češkimi politiki ter vlado glede nove spravne akcije. Pogovori so ostali brezvsečni, ker se je naleteli na tolke ovire, da so se morala pogajanja prekiniti. Posredovalci so zapustili Dunaj. Odločilna bo parlamentarna komisija mladoškega kluba, ki jo je sklical načelnik Pacak v sredo na Dunaj.

Famožni Derschattov predlog.

Dunaj, 31. januvarja. Poslanek grof Stürgkh preklicuje po listih, češ, da ni bil pri razgovaranju o znani dr. Derschattovi resoluciji načoč ter sploh ni ničesar o njej vedel. Pri dotičnem razgovoru so bili le dr. Derschatt, Pergelt in Bärnreither.

Mobilizacija?

Zemun, 31. januvarja. Tukajšnji list poroča, da se 4. in 7. voj (Budimpešta in Temesvar) premestita v marcu na srbske in črnomorske meje, poprej pa se mobilizuja. List izjavlja, da zdržuje to svojo vest napravljeno v sili vplivajo na volilce, da morajo voliti vladi prijazne kandidate. Volilna pravica je omejena na tako mali krog volilcev, kakor nikjer drugje v Evropi. Z nagodbo se sicer mora računati, ni se pa

treba pri tem tudi odreči narodnih idealov. Zedinjenje domovine se mora doseči, toda samo korak za korakom, ne sme se pa pri tem stremiti po nemogočih stvareh, kakor priklapljenje Srbije, Črniore in Bolgarske Hrvatske. Stranki prava je vedno pred očmi svoboda v edinstvo hrvatske domovine. Zato pa tudi Madžari ne bodo mogli preiti

oziru lažje stališče, ker ji ni treba za pogajanja pooblastila parlamenta, dočim je Ogrska vezana na tak pooblastilni zakon. Vendar je grof Tisza pripravljen, da začne pogajanja tudi brez pooblastila ter si dà pozneje indemniteto.

Malorusi v Galiciji.

Lvov, 31. januvarja. Maloruski deželniki poslanci, ki so odložili svoje mandate, ker se jim ni dovolila gimnazija v Stanislavu, so izdali na volilce manifest, v katerem jih pozivajo, naj se vsestransko protestuje zoper deželno večino.

Hrvatski sabor.

Zagreb, 30. januvarja. Poslanek dr. M. Starčević je vložil interpellacijo glede ureditve meje med Ogrsko in Hrvatsko v Podravju in glede regulacije Drave, posl. Grga Tuškan pa o razdaljtvu hrvatskega naroda po polkovniku Hanelu. Posl. dr. M. Derendin je vložil predlog glede varstva volilne svobode, kateri pride v prihodnji seji v razpravo. Na dnevnem redu današnje seje je bilo nadaljevanje proračunske debate.

Prvi je govoril posl. dr. Avg. Harambašić. V svojih izvajanjih je kritikoval ekspozit podbana Šumanovića in postopanje hrvatskih poslancev na skupnem drž. zboru v Pešti, kjer si Hrvati niti ne upajo govoriti hrvatski. Na Hrvatskem ni nikake volilne svobode, ker vlada in uradniki s silo vplivajo na volilce, da morajo voliti vladi prijazne kandidate. Volilna pravica je omejena na tako mali krog volilcev, kakor nikjer drugje v Evropi. Z nagodbo se sicer mora računati, ni se pa

treba pri tem tudi odreči narodnih idealov. Zedinjenje domovine se mora doseči, toda samo korak za korakom, ne sme se pa pri tem stremiti po nemogočih stvareh, kakor priklapljenje Srbije, Črniore in Bolgarske Hrvatske. Stranki prava je vedno pred očmi svoboda v edinstvo hrvatske domovine. Zato pa tudi Madžari ne bodo mogli preiti

Ostani mi zvesta, — a če si sime že izverila, pusti druge in ljubi mene! Ne veruj, da bi bila najina sestra ljubezen nespametna — duhovnik zna in mora ljubiti, če hoče učiti svoje vernike: „Ljubite se med seboj!“

Prisrčne poljube in pozdrave od tvojega ljubčka —

NB! Če mi pošlješ pismo, prilepi nanj znamk za 26 vin., na razglednico 14 vinarjev.

Gospa, kaj pravite k temu pismu? O poznam vas, rekli boste, to ni res, to ste si vi, liberalci, izmisli. Počasi, le počasi, dražestna gospa! Pridite zopet k Matiji, prinesem original seboj in čitali boste lahko sami tudi popolno adreso tega zaljubljenega ptička. Pri dobrì kavi in imenitni črniini se zopet sprijazniva, to tem gotovje, ker boste prišli do preprčanja, da vendar nisem brez vsacega razloga zadnjič tako „nedostojno“ govoril o teh nadobudnih mladičih, osobito ako pazljivo prečitate drugo pismo tega Amerikanca.

N. N

preko Hrvatov na dnevni red. Hrvat ima brate, Hrvat je veja velike slovanske rodotvorne. Ako bi Madjari hoteli to poskusiti, bi se lahkoponovilo leto 1848. Zgodilo bi se lahko zopet: V treh dneh prijaše ban, v treh nočeh prikorakajo Ličani in tam na severu je severni stric, kateri storiti zopet ono, kar je storil l. 1849. Govornik je nato razpravljal o tiskovni svobodi. Tiskovni odnosi na Hrvatskem so najslabši v celi Evropi, saj je celo bosanska cenzura in ruska preventiva boljša, kakor hrvatska tiskovna svoboda. Govornik je potem še razpravljal o učiteljskem vprašanju in o časnikarstvu. Nasproti posl. Kovačeviću, ki je rekel, da so hrvatski opozicionalci »anarhisti«, je izjavil, da je raje takšen anarhist, kakor pa tak madjarski mamešuk, kakor je oni, ki je nazval opozicionalce z anarhisti. Govornik je odklonil proračun. Nato se je prešlo na interpelacijo.

Podban Sumanović je odgovarjal na interpelacijo dr. Starčeviča glede razpusta gospodkega obč. odbora in na interpelacijo posl. dr. Harambašića o nemirih v belovarskem okraju. Podban je priznal, da so bili nemiri v Kapeli, v Gudovcih, v Trojstvu, v Rači in Mišulinovcu. O pravih vzrokih nemirov se še ne ve. Kadar bo podban natančneje informiran, bo poročal o celi zadevi saboru. Na interpelacijo posl. Tuškana o razdalitvi hrvatskega naroda po polkovniku Hanelu v Petrinji je odgovoril podban, da je dotedni oficir izjavil, da ni nikdar rabil onih žaljivih besed. Navzlic temu pa se je uvedla najstrožja preiskava. Sabor je vzel odgovor na znanje. Prihodnja seja danes zvečer ob petih.

Položaj na Ogrskem.

Budimpešta, 30. januvarja. Pos. Smilovszky je v zbornici utemeljeval svoj predlog, naj komisija vseh strank izdela načrt za rešitev krize. Proti predlogu je govoril ministrski predsednik, ki je rekel, da bi s prenosom vodstva na strankarske odseke priznala vladu svojo zmedo in slabost. Vlada in vedenia imate jasen program. Smilovszkoga predlog je bil odklonjen. Nadalje je zbornica sprejela predsednikov predlog, da se zborica sestane zopet šele po delegacijskem zasedanju.

Budimpešta, 30. januvarja. Inkompatibilitetni odsek je razpravljal danes na ovadbo posl. Olaya o znani podkupni aferi Szapary-Khue-Hedervary. Odsek je ovadbo odklonil, češ, da ni po opravilniku niti po zakonu Hedervaryevega mandata razveljaviti.

Budimpešta, 31. januvarja. Reforme glede vojaške vzgoje na

Ogrskem so izdelane ter jih predloži vojni minister prihodnjo sredo ogrski delegaciji. Z reformami bodo Madjari pač zadovoljni, ker dobe vojaško višjo realko in kadetno šolo za pešce.

Dogodki na Balkanu.

Dunaj, 31. januarja. Zunanje ministarstvo opazuje s čimdalje večjo pozornostjo dogodke v Turčiji. Splošno prepričanje je, da macedonska vstaja izbruhne še z večjo silo, kakor brž bodo pota pripravna. Sarafov je prinesel iz tujine mnogo denarja ter se že vrše agitacije za atentate. Da pride do vojne med Turško in Bolgarsko je tudi vedno bolj mogoče. Velesile se bodo vedle tudi v tem slučaju začetkoma le pasivno.

Solun, 31. januarja. V turških vladnih krogih prevladuje mnenje, da napoči spomladi vojna z Bolgarsko pa tudi s Srbijo, ako se ista zveže z Bolgarijo. Turčija ima pripravljenih 250.000 vojakov, ki so nastanjeni ob mejah.

Solun, 31. januarja. Civilna agenta Avstro-Ogrske in Rusije sta si ogledala v spremstvu Hilmi paša ječe v Jedikulah, kjer je zaprtih nad 1500 Macedoncev. V ječah sta našla tako strašne razmere, da je moral Hilmi paša takoj obljuditi, da prepelje polovic vjetnikov v bivšo bolnišnico. O sultanova splošnem pomiloščenju je vse tih.

Sofija, 31. januarja. Vse turške vesti o spopadih turškega vojaštva z vstaši so izmišljene v namen, da se prikrije dejstvo, kako turški vojaki napadajo bolgarske straže in patrolje. Teden je 20 turških vojakov naskočilo bolgarsko patroljo pri Rilu. Seveda je patrola streljanje vračala. Streljalo se je z obič strani pol ure.

Belgrad, 31. januarja. Iz Kosovega je pribrežalo na Srbsko več srbskih popov, ki so se pri ministerstvu pritožili nad turškimi grozodejstvji. Srbska vlada se je takoj pritožila pri sultanu ter v svoji pritožbi posebno povdarjala, da Srbiji ne bo mogoče ostati neutralni, ako Turška kupiči ob njenih mejah vedno več vojaštva, ki se loti večkrat srbskih straž.

Nove ovire za izseljevanje.

London, 31. januvarja. Vlada je izdelala zakon o naseljevanju tujcev v njenih ameriških, afriških in avstralskih deželah. Zakon se nemudoma predloži parlamentu ter doloka, da mora vsak izseljenec imeti v potnem listu opisano natančno svoje dosedanje življenje. Kdor ima neugodno preteklost, se ne sme izkratiti ter ga mora parnik na svoje stroške nazaj odpeljati. Vsak tujec ostane pet let pod policijskim nadzorstvom ter se mora do časa dočasa osebno javiti civilni oblasti.

Rusko-japonski konflikt.

Dunaj, 31. januvarja. V tukajnjih diplomatičnih krogih se smatra položaj v zahodni Aziji za zelo kritičnega.

Le pošlj mi svojo sliko, kako draga svetinja mi bo —. Samo to prej poizvedi, koliko boš moral da postniš, če bi je premalo, ne bi dobil tvojega lista, ker se premalo frankovana pisma sploh ne odpošljejo. — In še ena stvar je — previdna morava biti; ne pozabi, da sem v semenišču (lemenatu) in da se lahko primeri, da gosp. rektor odpre pismo, če bo čutil v njem sliko. Zato mi pa moraš pisati kot sestra Francka. Sporoči mi, da so te dali moji starši v Ljubljano v šolo, — kam in kako se boš že nalagala, saj to ni greh, — le skozi in skozi kot sestra. Tudi mi lahko pošlješ svoj naslov, da bo komedija verjetnejša. — Bog varuj, da bi ti mi pisala kot ljubica! Sploh se lahko podpisuje v vseh pismih kot moja sestra — ne bo škodovalo!

Tudi jaz ti pošljem svojo sliko — o nič me ne glej tako preplašeno! Duhanovska suknja, farška kapa in rimske ornatrki — čuden svetnik — a pod vso to obleko utripa še vedno tisto sreco, ko nekdaj — le še bolj živo in ognjeno!

Wellen tosen
Trägt nur Schaum — auf meinen Beeten blühen der Liebe rothe Rosen!

Mirna in tiha je moja samostanska celica — a jaz ljubim, ljubim!

Izkrene poljubčke

tvoj
Na svidenje torej, dražestna gospa, na svidenje pri Matiji na Rožniku!

Šmaraski.

Sicer se zatrjuje, da ima ruski odgovor, ki se te dni odpošlje Japonski, zelo miloruben značaj, toda tistega jamstva, ki ga zahteva Japonska, pa le ne more dati. Vsled tega se je batiti, da Japonska takoj napove vojno, ko prejme ruski odgovor.

London, 31. januvarja. Japonska vlada je že obveščena o ruskem odgovoru, ki odklanja japonske zahteve glede Mandžurije. Vendar je upati, da se bo dal na podlagi ruskega odgovora nadaljevati pogajanja. Vsekakor bo Japonska molčala in mirovala do 20. svečna, ko dospeti vojni ladji, ki jih je kupila v Argentini.

London, 31. januvarja. Rusija kakor Japonska sta sklenili v raznih ameriških pokrajinh pogodbe za dobrovele množine govejega mesa. Japonska je kupila od parobrodne družbe v San Francisku štiri najhitrejše parnike ter jih spremeni v pomožne križarke.

Berlin, 31. januvarja. Neki odlični severoameriški državniki je povedal berlinskemu dopisniku, da se ruska akcija v vzhodni Aziji smatra, da je naperjena tudi proti Zedinjenim državam. Ameriške, japonske in angleške koristi zahtevajo »odprtva vrata« na Kitajskem, dočim bi si Rusija, Francoska in Nemčija najrajši razdelile Kitajsko. Zato pa Anglija in Zedinjene države v slučaju vojske ne bodo dopustile, da bi Rusija uničila Japonsko. Za svoje državinske koristi pokažejo Zedinjene države moč svoje armade na subem in na morju.

Vstaja v nemški Afriki.

Berlin, 30. januvarja. Danes je odplul iz Hamburga parnik »Adolf Wörmann« z drugim transportom vojaštva v Afriko.

Vstaja na San Domingu.

London, 31. januvarja. Vstaši so zopet zavzeli po hudem boju mesto San Pedro de Macoris. Glavno mesto je v kritičnem položaju.

ršice iz ribniške doline.

§ 21. Župnik Šalehar trdi še vedno in stika po spisih 50 let nazaj, v katerih je označeno, da ima pravico poljubjek pobirati in s temi spisi, katerih niti ni, ubogega kmeta goljuša. Kmet je dober in neumen, pa verjamem ter nosi v farovško »kaščo«. Ko ga ti gospodje oskuhejo, bo čutil, da je gol in tistikrat bo drugače le škoda, da bo prepozno. Volk bo že oveo požrl.

§ 22. Dvogovor: Župnik Volec na Poljanah, župnik Krumpestar pri Sv. Gregorju. — Dejanje se vrši pred cerkevnimi vratni na Poljanah.

Lep jesenski dan; duhovna gospoda sta nekoliko zamišljena, ter občudujeta lepi razglez, stalnega pogovora ne moreta pričeti. Sedaj spregovori poljanski Volec: »No Francelj, kako je z biro?« Nagovorjeni Krumpestar župnik Šentgregorski: »Ker se tega tiče, saj več, ženo malo pohvali, možu daj če je doma, kak dober svet, pa saj biro navadno ženam prepuste, otroke po imenu pokliči, če pa ne veš pa po imenu vprašaj, je pa, kako domače dekle pri hiši, pobožaj kdo ali jo pa v lice včipui in materi se bo

dobro zdelo, dobil boš tako mero, da bode mežnar komaj vzdignil. Župnik Volec: »Kar se tega tiče je vse res in to tudi vem, da mi je Miško pravil, in ta ve.« (Pomežnik z očmi.) Krumpestar (smeje) »Ta ima življenje. — Mi smo bolj kmečke sorte, on se pa zna tako smukati! Posebno pri ženskah je persona gratissima in to ni kar si bodi (z jezikom tleskne, kakor da bi kozarec najboljšega vina izpli.) Volec: »Tiho, nekdo prihaja! (In res je bilo slišati voz. Izva ovinka pripeljal se je počasi v klanc Matiček s Poljan, vedno smehljajočega obrazu.) Volec: »No, Matiček, od kod, od kod?« Matiček: (pozdravljajoč)

»Malo sem začel stikati po prasiči,« pa sem šel malo v svet z »mrkanti«. Krumpestar: (za odhajajočim) »Ali je ta naš?« Volec: »Gotovo! Saj se je na Slovence» naročil, mora neumen postati če noče.« Krumpestar: »Ti pa znaš?« Volec: »Ne še popolnoma, viš, — zima bo in dry bo treba in to kuvarjanje, sekanje in žaganje stane denar. Krumpestar: »Tebi pa ne gre denar rad izpod palca.« Volec: »Tebi pa rajši v mavho; koliko si dobil ti že mastnih ofrov!« Krumpestar: »Znat je treba!« Volec: »Pa pustimo to! Krumpestar: »Mh, tebi drva rojijo — tako stori kakor jaz. Je li župan naše stranke?« Volec: »Andolšek je naš župan.« Krumpestar: »Naroči mu, naj sklice občinsko sejo, pri kateri naj se sklene, da ti dobis od vsake hiše vsako leto voz dry, tisti pa, ki sobenkujejo in ne plačajo davka, naj pa drva sezagajo, razsekajo in zloži, in za vse to delo ti ne bude treba jin še hrane dati — veš kmet ti vse stori, samo prav ga je treba potipati. (Se prav potuhnjeno zasmeje.) To je dobro, da sv. Jožef ne sliši in da je samo naslikan.« Volec: »Ne bi blo slabol!« (Sklenjeno storjeno.) Krumpestar: »Ne, ne! Samo stori, jaz moram iti, da užem pozno. Servus domine.« (In ločila sta se Krumpestar navzdol po bližnici, Volec pa v župnišče.) Če kakih štirinajst dni pozneje oznanil je z lece: »Ker so občinski moži sklenili, vas prosim, da pripelje vsak posestnik voz dry, če pa kateri dva pripelje, ne bode jih peljal nazaj, se budem pa zahvalil in zapisal, tisti pa, ki nič davka ne plačate, jih boste da zagali. Krumpestar je resno govoril, ljudje so pričeli drva voziti in Volec se jim v pest smeje, ker jih je okanil za novo biro in jim naložil nov jarem. Čast policijsku Andolšku in njegovim odbornikom, ki tirajo svoje vaščane v pogubo.

Vipavski torbar.

Z veliko prednostjo so jeli letos duhovniki agitirati za umazano conijo »Domoljubovo«. Tako se mi poroča iz Cola in Podkraja, kako se je usvajal ta ničvredni list ondutnim prebivalcem, ob novoletem blagoslovjanju hiš. Marsikateri mož je vzkliknil: »Gospod, ne morem, nimam denarja!« A far jo je zakrožil: »E, kaj to, bom že jaz posodil, pa boste plačali čez par mesecov.« — Pa tudi takim, ki se niso hoteli naročiti pod nobenimi pogoji, so jih ga poslali. V Podkraju pa so zadele ob pravega, ki bude pa tudi našel v kratkem več posnemalcov — za to garantiramo. Poslal je namreč farško conijo — retour z napisom: »Se ne sprejme, smrdi preveč požlindri.« — Živel posnemalc!

Liberalni vipavski-krajinski zid. Vipavski liberalci, ki je imel to veliko srečo, da je bil navzoč pri podiranju »liberalnovi-

pavsko-kitajskega zida« prišel je ne davno v neko župnišče (pa ne sapsko!). »Gospoda« ni bilo doma pač po kuharica, ki se je prav pravno zabavala z nekim udom ravno ustanovljene katoliške izobraževalne družbe. Prišel je bil pravno sprejet. Beseda je nanesla besedo in poleg različnih stvari prišlo so na vrsto tudi uganjanje. »Gospod, uganite v čem sta si na gospode v kozel podobna in v čem se razložujeta?« — Liberalec: »Oprostite, tega pa ne uganam celo življenje.« — Klerikalec: »Nič lažje kot to. Vidite — podobna sta si tem, da ljubita oba, če le moreta preponde dan sad.« — »In različna?« — »To pa je še najlažje! Vaš kozel ima svoj duh, naš pa močer pa s mrdijopožlindri.« — Tudi kuharica se je smejala.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. februarja

— **Osebna vest.** Namestniški konceptni praktik dr. Artur Rozenzweig je premeščen k okrajnemu glavarstvu v Konjice.

— **Župan Hribar** se odpelje jutri za štiri dni na Dunaj.

— **Blagoslovjeni šufti.**

Obešenjaki v talarjih, ki so zbrane okrog lopovskega glasilnika ljubljanskega škofa, nadaljujejo s svojim podlim sumničenjem, kakor se spodobi za prave šufte. Na članke, ki smo jih pod naslovom »Petrova skala« priobčevali, niso mogli odgovoriti niti ene same besedice. Dobro vedo, da je vsaka besedica v teh člankih resnična, da je neovzrožna in tisočkrat dokazana. Zato niti poskusili niso, teh člankov pobijati. Kakor tepeči psi so se morali poskrbiti in molčati. Njihovi lastni somišljeniki so jih silili, naj vendar odgovore, a morali so molčati. Ker pa stvarno niso smeli zinčiti, so si pomagali na drug način. Dolž nas, da smo od protestantov podkupljeni, da delamo protestantsko propagando. Ko bi hoteli razviti protestantsko zastavo, bi bila to prava igrača, kajti počenjanje kranjskih farjev se je tisočim takoj prishtililo, da je treba samo poziva in nekaj izgledov, da se začne druga reformacija. Nam pa kaj takega niti v sanjah na miselne prihaja, ker naš namen ni, provzročiti novo reformacijo, naš namen je, spraviti ob politično veljavo in ob politični vpliv tisto zavrnjeno bando, ki je zbrana okrog »Slovenca.«

— Marš v cerkev kličemo tej drhal, v političnem oziru pa kličemo »kušč.« — V soboto so ti tonzurirani »Slovenčevi« šufti ponovili svojo zgoraj omenjeno obdolžitev. V št. 18. z dne 23. januvarja so ti šufti pisali: »Drugi naj »Parlementär« ... objavi svote, ki jih dobiva liberalna stranka za prestavo nemških

menitaši in duhovniki na Dolenjskem, ki so skrbeli, da bi na miglaj z Dužnega lahko provzročili vstajo.

Bolj kakor novemu listu, maršovi ženeroznosti in demonstraciji pri sprejemu pa se je Ljubljana čudila, da maršal ni priredil običajne novoletne sočarje. Sicer se je reklo, da je sočarja izstala, ker je maršalica zapustila Ljubljano in šla v Trst, ali vobčje se mislilo, da je maršal opustil slavnost, ker je spoznal, da je izgubljen.

Toda maršal takrat še ni bil polnoma obupal, nego še vedno misil, da reši svoje mesto in ohrani svojo oblast. Ni mu bilo za guvernersko mesto, nego za moč in oblast, ki jo je imel. Računal je s tem, da se je carinski-politično nasprotje med Francijo in med Rusijo poostrolo, in da bo Napoleonu samemu na tem, da ima generalni guverner v Ilir

protestantovskih »Los von Rom« člankov. Se izvleže pri Gustav Adolf Vereinu. Pozvali smo te žegnane šufte, specijelno Naceta Žitnika, naj to dokazuje, ali kot pravi šuft ni Nace Žitnik ničesar odgovoril in že manj kaj dokazal. Ta božji namestnik je lagal in čast kraljev, ker ga varuje poslanska imuniteta. Namesto da bi bil svojo dolžitev dokazal, je brez dokaza ponovil svojo trditev. Zadnjih je še vedel, da se vse izvleže pri Gustav Adolf Vereinu, sedaj pa ničesar več ne ve o tem društvu in pravi, da je pri »Evang. Bund« vse tajno in se ne ve, kdo dobiva denar. Tako nesramno podloži zamore lagati in obrekovati samo žegnan lump v talarju. Žitnik se v privatnih krogih izgovarja, da nima s to infamijo ničesar opraviti. Krek pa isto tako govori. Odkrito rečeno, nas tudi ne zanimajo dosti, kako se imenuje tisti šuft, ki po »Slovencu« maže — mi se držimo odgovornega urednika Naceta Žitnika in škofa Jegliča, ki ima nadzorstvo nad listom in nad duhovniki, in garantiramo jima, da bomo z njima korenito obranili.

Polem slike na Hrvatskem. Dotični naš članček razdražil je »Edinost« in pa »Slavensko Misao«. V prvi se oglaša tržaški Hrvat, in kakor »Edinost« poznamo, izpredla bo pri ti prilikom dolgo trakulje uvodnih člankov. Kadar bodo vse napredeno, posvetimo ji kratek odgovor. Da bodo naš članek po svoje zasukava, se vidi že pri prvem njenem članku. S »slavensko« misijo gospoda Ante Jakliča se pa ne spuščamo v nikako polemiko, ker ne tolku vode v Ljubljani, da bi si mogli potem roke pošteno umiti!

Škof Bonaventura — kot častni občan. Pred leti je volil trg Gornjograd škofa Bonaventuro za častnega člana. Zakaj se je volil, to je seveda ostalo vsem občanom prikrito. Ko se je volitev že izvršila, so sami občinski očetje sprevideli, da so se blamirali. Zato so to volitev prikrali cele dolge tri mesece in šele, ko je došla naročena diploma, so obvestili strmeče svoje soobčane, da so pred meseci izvolili za častnega občana škofa Antona Bonaventuro. In začudenje je bilo veliko! Vse vprek se je vpraševalo: Kake zasluge pa ima škof za nas, da se ga je tako počastilo? Ali je morda to zasluga njegova, da izsesava gornjegradskega okraja kakor krivčljuna pijavka, da je uničil cvetoto našo lesno trgovino in ž njo naše blagostanje in da morajo gornjegradske tržane plesati, kakor življoči škofovi valpti? Občinski očetje pa so bili v silni zadregi. Kako se izgovoriti? In uganili so jo. Rekli so, da nima sicer škof nobenih zaslug za gornjegradsko občino, a da si hočejo z imenovanjem častnim člana pridobiči za vzbodoče njegovo naklonjenost, zlasti kar se tiče prostorov za name-

ščenje uradov. Posebna deputacija je izročila škofu diplomo in se vrnila od njega s polno malho lepih obljub. In kdo popiše njihovo veselje, ko jim je zgovorni Dicenta v imenu justičnega ministra in grofa Gleispacha — ž njima se kajpak celo tiče — vrhu tegu že obljubil, da ostane sodišče za večne čase v Gornjem gradu. No, takšna obljuba seveda drži, čeprav je bilo mnogo nejevernih Tomažev, ki so prav resno dvomili o njeni veljavnosti! Da ti niso imeli prav, se je jasno pokazalo letos. Ne pride nam na um, da bi trdili, da Bonaventura ali njegov valpet nimata cvenka, bognezadeni, toda čudno pa se nam vendarle zdi, da sta letos nakrat hotela zvišati stanarino sodišča. Sicer pa je stvar prav lahko umljiva! Velemožni gospod Diceenta je hotel samo pokazati, da njegova obljuba drži in da je ni na svetu sile, ki bi mogla sodišče spraviti iz škofovega gradu. No, pa to pot je g. »vogt« obračal, ministrstvo pa je — takšna predrznost! — obrnilo! Prišel je namreč na občino ukaz, da naj nemudoma preskrbi pri merne prostore za sodišče, sicer se isto takoj premesti. Ta ukaz je na občinske očete vplival kakor strela. In pod vtimi tega ukaza so sklenili, da se enkrat za vselej osvobode škofovega gospodstva, da si sami zgradi uradno poslopje in se s škofom nič več ne pogajajo. Sedaj je bil pa ogenj v strehi pri Dicentu. Saj pa tudi ni čuda, škof krvavo potrebuje vsakega groša, zato pa tudi najemnina 3000—4000 kron, katero plačujejo uradi in uradniki, ni zanj mačkina solza, zlasti ker je že zdavno nastopilo za škofov graščino sedem suhih egiptovskih let. Zbog tega se trudijo sedaj vsi, — go—go—spod Di—di—di—centa, njegov ponizni blapec nedolžni don Juanček in mali Sigi z davkarje na vse načine, da bi izbili obč. očetom to »nesrečno« misel iz glave. A ti majó z glavo in pravijo: »Naš častni občan nas je že dolgo vodil za nos, sedaj pa smo postali pametni in se več ne damo!« Tako sodijo o Tebi, škof Anton Bonaventura, Tvoji »soobčani!« Ako si mož, razveseli jih in pošli jim nazaj častno diplomu, katere itak nisi zaslužil!

Alista župnika v Trnovem in pri sv. Jakobu krijevverca? Poroča se nam, da je profesor veronauka na I. gimnaziji, dr. A. Svetina, povodom adventske spovedi na tem zavodu rekel dijakom, da lahko opravijo svoje verske dolžnosti po vseh ljubljanskih cerkvah, samo v Trnovem in pri sv. Jakobu ne smejo iti k spovedi. Zakaj je strogi g. profesor izrekel to prepoved, nam ni znano. Vemo pa, da imajo vse katolički duhovniki enako pravico — »grehe odpuščati« in da je odveza veljavna, tudi če jo da spovednik, ki ni v stanju »milosti božje«. Ako pa je dr. Svetina, vnet za dušni blagor svojih dijakov, jim prepovedal, da bi šli k spovedi k župniku v Trnovo ali k sv. Jakobu, je to znak ne samo, da nista ta dva gospoda v stanju »milosti božje«,

vse uprave bo generalni intendant, ki bo dobival svoje ukaze iz ministrstva in bo v večnem prepiru z guvernerjem. S tem, da se Ilirija zdrobi na departemente, postane veljava slovanskega prebivalstva prav majhna. Maršal je svojim pristašem z večno pojasnjaval, kolika šoda bo to za narodno stvar v Iliriji in da po tej organizaciji ne bo Ilirija nič druga kot kaka podvržena kolonija, podvržena zato, da bi jo francoska država eksploitala. Prebivalstvo ne bo moglo živeti po svojih navadah in nazorih; kar so bili prej Nemci, bodo odslej Franci.

Zbrani maršalovi čestilci so bili popolnoma istega mnenja in so seveda pritrili z vnočno nasvetu, naj se pošlje v Pariz mudeči se ilirski deputaci v tem smislu sestavljena spomenica.

To spomenico, ki je že čez dober teden šla z mnogimi podpisi opremljena v Pariz, je sestavil notar dr. Repešič. Predno je pa prišla spomenica v Pariz, je bila deputacija že odpotovala. Sicer pa je škof Ricci ves čas, kar se je z deputacijo mudil v Parizu, spletkaril proti Marmontu in bi se gotovo ne bil oziral na to

ampak da imata na vesti celo nekaj tacega, da pobožni g. profesor, ki ima bedeti za dučevni blagor gimnazijiske mladine, dvomi, da bi bila od njiju dana odveza veljavna. Ako je pa to resnično, potem pa imenovana župnika ne moreta več biti — katolička duhovnika, ampak morata biti, ker jima je odvzeta oblast »zavezavanja in odvezavanja«, — krivoverca. Saj vendar samo na ta učin izgubi katolički duhovnik to oblast! Zanimivo bi bilo zvedeti, ali je duhovniški konvent proglašil omenjena župnika zato za krivoverca, ker nista tako zagrizena fanatika in takošna bojna petelina, kakor so ostali kranjski kapljanje. Sicer pa mislimo, da bosta župnika gg. Vrhovnik in Rozman že zadovoljni, ako ju bodo njiju stanovski kolegi na ta način — bojkotirali.

Klerikalci, ki imajo vedno vero na jeziku, se nočejo ravnat po temeljnih resnicah naše sv. vere. V knjigi »V Kelmoraju«, ki jo je spisal kanonik dr. Andrej Karlin, čitali je na strani 64, ko govorja pisatelj o delavcih v tvornicah v Curihu, glede delodajalcev, da bi se moral ravnati po naukah Kristusovih, ki nči: »Kdor za svojce ne skrb, je vero zatajil in je hujši od nevernika. Vsak delavec je vreden svojega plačila«. To so nauki, pravi g. dr. Karlin, na katerih se more dvigniti delavstvo do zadovoljnosti in sreče. — Vprašamo, ali niso ti nauki veljavni za vsak stan, tedaj tudi za učiteljski? Dr. Šusteršič je na shodu v Cerknici sam pripoznal, da so kranjski učitelji slabno plačani, ali vendar se on z vso trdovratnostjo upira, da bi se temu tako slabo plačenemu stanu izboljšale plače. Tedaj se dr. Šusteršič in njegov oprodra dr. Krek upirata Kristusovim naukom. Po naukah, katere uči kanonik dr. Andrej Karlin sta dr. Šusteršič in njegova desna roka zatajila vero in sta hujša od vsakega nevernika. Gospod dr. Krek, kaj porečete k svoji verski zmoti? Kaj porečete, dr. Ignacij Žitnik, kaj vas nagiba k temu, da kot duhovnik tako strastno podpirate versko zmoto dr. Šusteršiča in njegovih pudeljkov?

Nameščevanje učiteljic na enorazrednih ljudskih šolah naspostavlja šol. zakonom. V smislu dež. zakona z dne 29. aprila 1873. leta, dež. zak. št. 21, § 15 se za pončevanje dečkov, bodisi da so v posebnih razredih ali zdrnjeni z dekleti, smejo ženske jemati le za prva štiri leta. Kakor vidimo, se na Kranjskem često greši proti temu zakonu, ker se v poslednjem času podeljujejo celo definitivna učna mesta na enorazrednicah učiteljicam in tako mora učiteljica pritakonito poučevati dečke tudi v 5., 6. in 7. in 8. šol. letu.

Na Dolenskem in Višavskem vlada med vinogradniki silna nevolja nad klerikalnimi deželnimi poslanci, ker so jim le-ti s svojo brezvestno obstrukcijo odjedli brezobrestna posojila. Ubogi po ujmi in filokseri izsesani kmet mora trpeti sedaj vsled brezvestne obstrukcije klerikalnih dež-

poslancev, tudi če bi jo bil pravčasno dobil v roke.

Sčasoma se je bilo po Ljubljani tudi v najširših krogih zaznalo, kako nasprotje se je razvilo med cesarjem Napoleonom in med maršalom Marmontom. Ljudje so dobro čutili, da je nova organizacija le pretveza in da hoče cesar s to organizacijo generalnemu guvernerju vzeti vse večljavo, da bi se isti v kakem kritičnem trenotku na noben način ne mogel proglašiti neodvisnim in se polasti kraljevske krone. Zato so ljudje z nestrpo radovednostjo čakali, kak odgovor pride iz Pariza in takorečnoč in dan prežali na vsakega kurirja, ki je prišel iz cesarjeve prestolnice. A minoli so tedni in izvedelo se ni ničesar. Maršal Marmont se ta čas ni skoraj nikjer več prikazal. Čim daje ni bilo odločitve, toliko težje so cifici rji in uradniki ž njim izhajali.

Prijezne besede ni bilo več slišati iz njegovih ust. Pozneje kar po več dini ni zapustil svojih sob. Le zvečer je časih dal vpredi šest jelenov, katere mu je podaril knez Auersperg in se z njimi v divjem diru vozil po mestu in po okolici. Nekogar ni več vabil k sebi, na nobeno veselico ga ni več

pazil, da ga za ta njegov maneverska druga način ne primemo. — V sobotnem »Slovenec« se poziva in reterira, da ni nadučitelju orgljanja odpovedal, zato ker v svoji neumnosti domneva, da je zadnje umazano njegovo perilo obesil na solnce neki gospod v Ljubljani. Pa ne bo nič, Jože Knific; ljudje, ki so Vas siti, skrbe za to, da dobi »Slov. Narod« naravnost iz Tomišlja pristne slike o vašem dejanju in življenu v roke! Toliko za danes!

Slovenčina pri koroških sodiščih. Prenagljeno je bilo veselje slovenskih listov, da so se vrnilo slovenčini pri sodiščih na Koroškem stare pravice, češ, da je nedavno dr. Brejc pri sodišču v Velikovcu govoril neovirano slovenski. Znani aragoniti dr. Mravlag pojasnjuje sedaj škodoželjno ta slučaj po nemških listih. Dr. Brejc je pustil sodni pristav Thurn govoriti slovenski, ker je bil dr. Brejc toženi. Toženi pa se sme zagovarjati tudi slovenski, dokler tožitelj ne ugovarja. Tožil je dr. Brejc imenovani dr. Mravlag, ki pa ni prišel osebno k obravnavi. Pozneje, ko se je obravnavata nadaljevala, prišel je dr. Mravlag ravno vsled časniških poročil sam v Velikovec ter je takoj protestiral proti dr. Brejčevemu slovenskemu zagovoru. Pristav Thurn je nato tudi takoj pozval dr. Brejca, naj govoril nemški ter mu končno zagrozil z neko ministrsko naredbo iz leta 1862, da se bo njegov zagovor smatral za ničev, ako bi še nadalje govoril slovenski. In dr. Brejc se je udal terorizmu ter govoril nemški. Kakor vidimo, še nemški nacionalizem vedno triumfuje nad pravico in justico na Koroškem, zato je treba boj nadaljevati s podvogeno silo.

Zmagajo koroških Slovencev. Pri občinskih volitvah pri Sv. Jakobu v Rožu so zmagali v vseh treh razredih Slovenci. Značilno pa je, da nemški listi ne pišejo o Nemcih in Slovencih, temuč o naprednjakih in klerikalcih, kakor da bi v St. Jakobu sploh ne bilo več Slovencev. Ondotni nemški »naprednjaki« so nameč sklenili, da bojkotujejo one štiri gostilne v Št. Jakobu, katerih lastniki so volili klerikalno, (t. j. s Slovenci). Ali pa je nemški javnosti klerikalno in slovensko neščitljiv pojmom? To bi bilo za Slovence še slabše spričevalo.

Repertoar slovenskega gledališča. Jutri, v torek, sta dve predstavi: popoldne ob polu 3. kot ljudska predstava ob znižanih cenah »Pot okoli zemlje«; zvečer prvič v sezoni Meyerbeerova opera »Afričanka«, pri kateri so delujejo vsi solisti in pomnožena statistaria. Besedilo (v prevodu E. Gangla) se dobi v knjigotržnici L. Schwentnerja in pri blagajnici v Šešarkovi trafiki. Kojižice se dobe po 40 h.

Slovensko gledališče. Predpustni čas je, čas plesov, koncertov, zabav in vendar je bilo gledališče tudi včeraj nabito polno. Popoldne se je vprizorila priljubljena narodna igra »Brat Martin«, zvezdar pa »Pot okrog zemlje«.

— **Peter Svačić.** »Slavenska Misao« je priobčila o tej operi precej obširno kritiko. Tuintam je sicer v tej kritiki izredna kaka beseda, kateri ni ugovarjati, ali v obče se mora redi, da je ta kritika nezaščiteno ostra in nepravida.

Fran Bradača †. V starosti 74 let je včeraj umrl v Zagrebu vpočojeni gimnazijski ravnatelj gosp. Fran Bradača. Pokojnik je bil rodom iz Kranja. Po dovršenih naukah je prišel kot suplent na Hrvaško in je potem ostal tam. Služboval je v raznih krajih, na zadnje kot gimnazijski ravnatelj v Zagrebu. Za svojo ožjo domovino je imel vedno iskrene simpatije; podpiral je rad naša društva in se hotel, ko je šel v pokoj, preseliti v Ljubljano, vladu mu ni dopustila, da bi pokojino vžival izven dežele. N. v. m. p!

Za »Slavčev« maskaradni semenj prodajale se bodo vstopnice na Svečnico ves dan v »Narodnem domu«. Kdor vabiha za to maskarado ni prejel, naj blagotorno odboru oprosti, kajti odbor je prepričan, da navzide točnim naslovom ni pošta mnogim dostavila na ta način je bil mnogokateri

prezrt. Vstop na maskarado je vsakemu nemaskovanemu dovoljen tudi brez vabilo, le maske se morajo izkazati z vabilom na dotočno ime. Radi snaženja ostane dvorana jutri ves dan zaprta.

X. velika maskarada
pevskega društva „Ljubljane“ se vrši na pustno nedeljo, dne 14. srečana, v dvoranah starega strelšča pod imenom »Izlet v Ameriko«. Sodeluje vojaška godba. Vabilo v obliku primernih potnih listov se bodo razposiljala prihodnji teden in na njih se vsak, kdo bi ga spregledoma ne dobil, obrne na društveni odbor, kateri bo drage volje rad vstregel vsaki tozadenvi želji. Naslov te maskarade daje tako obširno izrablo vsakojko fantazijo, da si bo zamogel vsak prekrbeti primereno masko. Razni narodi celega sveta se vozijo v Ameriko in tedaj se sestanejo Slovenci s Francozami, Rusi, Italijani, Švedi, Hrvati, Poljaki; z mornarji, policijskimi, vojaki, Kvěkerji, Mehikanci, Mormoni, Kanadci, pirati in splet vseh mogočim ljudem. Plesalo se bo v pristnosti pred ladjo, v kateri se bo že nahajala godba, katera zaigra pred odhodom. Torej na svitnjem v Ameriki!

Dobrodelno društvo ti-karjev na Kranjskem je imelo včeraj dopoldne v hotelu »Lloyd« svoj osmi redni občni zbor. Iz poročila odborovega naj omenimo, da je štelo društvo koncem leta 136 članov in da je priredilo dne 20. decembra varenju »Narodnega doma« lepo vspelo božičnico. Občni zbor je izrekel soglasno zahvalo vsem dobrotnikom, ki so kakorkoli bili društvu naklonjeni, imenoma zlasti »Narodni ti-skarski«, ki je tudi letos darovala 500 kron. Blagajnikovo poročilo izkazuje 776 K 55 vin. dohodkov in 767 K 70 vin. stroškov, tedaj 8 K 85 vin. prebitka, katerim je društveno premoženje naraslo na 920 K 97 vin. Pri volivih novega odbora so bili voljeni slediči člani: g. O. Planinc predsednikom, g. A. Höfler podpredsednikom, g. P. Jelcočnik zapisnikarjem, g. A. Strekelj blagajnikom, gg. M. Rožanec in I. Vehar odbornikoma, I. Komar in M. Rautar namestnikoma, gg. A. Kolman in Jos. Pavlič pa pregledovalcema računov.

Veselica v kazini. »Slikarsko in plesarsko društvo v Ljubljani« je bilo v »Slovencu« ošteto, ker je priredilo svojo veselico v kazinski restavraciji. Društvo nam je poslalo kratki zagovor, katerega pa nismo priobčili, ker se na noben način ne da opravičiti, da prirejajo Slovenci veselice v kazini. Vemo sicer, da gostilna v kazini s kazino samo nima ničesar opraviti, ali tudi tej gostilni so take razmere, da Slovenc ne more prestopiti praga. Resnica pa je, da škofov list »Slikarsku in plesarskemu društu« radi tega ne sme ničesar očati in sicer zategadelj ne, ker ljudje škofove stranke sami najbolj silijo v kazino in splet v nemške prostofer. Podporno društvo iz tobačne tovarne, ki je v kraliških rokah, je lansko leto priredilo svojo veselico v ravno isti kazini, nad katero se zdaj zgraja »Slovenec«. In zadnji politični shod kraliških klerikalcev — kje se je ta vršil? Na starem strelšču, ki je last ene kranjske hranilnice, ki vzdržuje tudi kazino. Od ljudi, ki tako delajo, se pač ne bo nihče učil narodne morale.

Javna vinska pokušnja. Pri nočnjenji od 7. do 10 ure včeraj se vinski pokušnji v tukajšnji deželi vinski kleti, bode razstavljenih in na pokušnjo razen mnogo navadnih, dobrih namiznih vipavskih in dolenjskih vin, tudi več finejših, buteljskih vin in sicer renski rizling, sipa, karmenet i. dr. To so le imena raznih trnih vrst, pridelana pa so vse ta vina na Dolenjskem in Viševskem. Klet se zapre ob desetih, kar se bo naznani z zvonjenjem in sicer ob pol 10. enkrat, 8/10 dvakrat in ob desetih trikrat.

Iz Šiške. Na včerajnjem občnem zboru »Sokola« v Šiški so bili voljeni: Zakotnik Ivan, starostnik Fran, podstarostom; odbornikom pa: Brinsek Gabr., Deu Mihel, Kostnapel Aleks., Kotnik Fr. in Kovič Pavel. Namestnikom: Mohar Dar. in Košak Fr., ter pregledovalcem računov: Kotnik in Mohar. Daljše poročilo o zanimivem zborovanju sledi. Čast. društvenike Šišenske čitalnice in čašnice V. Vodnika se opozorja na jutrino Vodnikovo besedo s plesom pri Koslerju.

Že stopajo... »Bralno društvo v Dol. Logatcu napravi prvo javno poljudno predavanje na dan 7. srečana popoludne ob 4. uri. Predaval bo dr. Anton Dermota »O sodniji in kakšen naj bo človek pred sodnijo.« Predavanja se bodo redno vršila vsak mesec. Živeli posnemovalci!

Status kranjskega učiteljstva. S 1. januarjem t. l. so

bili pomaknjeni v višji plačilni razred in sicer v prvi razred: Ivan Pokoren, Anton Pavšič, Franc Kovač, Jakob Osterman, Josip Cepuder, Ivan Bele, Edmund Lahainer, Franc Pfeifer, Josip Bezljaj, Roza Junis, Juraj Režek, Andrej Kmet, Jernej Ravnikar, Franc Kranjc, Leopold Panđub, in Leopoldina Rozman. V 2. plačilni razred: Avgust Štefančič, Jurij Erker (učitelj). Jurij Erker (nadj- učitelj) Ivana Wohinz, Janko Toman, Franc Gale, Vinko Paternost, Marija Bezljaj, Avgust Piro, Janko Rudolf, Josip Ažman, Alojzij Erker, Anton Likozar, Franc Luznar, Janja Miklavčič, Mihael Kabaj, Ivana Bag, Matija Krauland, Josip Petrič, Mihaela Razinger, Franc Kalan, Janez Jeglič, Josip Turk, Ivan Bjelc in Ivan Jaklitsch. V 3. plačilni razred: Franja Žebre, Antonija Wohinz, Franc Škulj, Vincencija Pupis, Josipina Sušteršič, Marija Mohorčič, Emilia Wruss, Olga Kobau, Adolf Sadar, Ida Mally, Hermina Megušar, Jelena Naglas, Ana Vraščev, Franc Grajland, Ivan Lakner, Franc Lavtičar, Apolonija Fatur, Ana Jereb, Kornelij Iglič, Marija Šešark, Serafinja Jamšek, Albinna Prevc, Ernestina Rekar, Jakob Slapar, Julij Slapšak, Marija Baudek, Matilda Gabauer, Franc Potokar, Anton Smrdelj, Josip Samide, Franc Jordan, Franc Borštnik, Alojzij Gorup, Engelbert Kavčič, Ivan Baraga, Ivan Stupica. — Vseh učiteljev (učiteljic, je uvrščenih v 1. razred 71, v drugi razred 107, v 3. razred 214 in v 4. razred pa 174).

Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Logatcu napravi meseca marca večjo veselico v prid glavnemu društvu. Po pripravah obeta nadkriliti vse prejšnje veselice. — **Podružnica Ciril-Metodove družbe v Sv. Petru na Pivki** priredi 7. februarja v hotelu »pri južnem kolodvoru« veselico.

Iz Novega mesta smo prejeli naslednjo izjavo: Z ozirom na zadnja dva dopisa, ki poročata v veselicu na Silvestrovo 1903 in o plesnem venčku dne 23. januarja 1904, katere je priredila narodna čitalnica v Novem mestu, izjavljamo, da z njima nismo v nikakoršni zvezi. Odbor narodne čitalnice v Novem mestu.

Iz Postojne se nam piše: Dne 23. m. m. so se zbrali vsi postojnski krogi in ž njimi tudi vsa narodna društva, da vzamejo slovo od enega svojih najzvezješih članov g. dr. Otona Papeža, katerega nam nemila usoda odnese v Ljubljano. Po oficijelih govorih predsednika čitalnice, g. deželnega poslance Frana Arkota, staroste »Škola« g. Frana Paternosta, dež. sod. svetnika g. Leopolda Žužka, c. kr. notarja g. Gustava Omahna in odvetnika g. dr. Pilkla, ki so se vsi poslavljali ob obči priljubljenega gospoda dr. Otona Papeža, razvnela se je živahnata zabava. Glavna zasluga gre v tem oziru »salonskemu orkestru« v Postojni in pa skupnemu pevskemu zboru, ki je pod vodstvom gospoda geometra Verbiča in najlepše narodne pesmice zapel. Odhodnica nam je pokazala, kako priljubljen je bil odhajajoči gospod dr. Oton Papež v vseh mesčanskih in uradniških krogih. Želimo mu, da si povsod iste simpatije pridobi ter da se z veseljem spominja na Postonjčane, ki ga ne bodo pozabili.

Celjski Sokol priredi tudi letos na pustno nedeljo, dne 14. t. m. maskarado v vseh prostorih celjskega »Nar. doma«. »Ena noč v Kajiji« se bo na ta večer nudila celjskemu občinstvu. Brata Benčan in Juro Detiček že sedaj dekorirata veliko dvorano »Nar. doma« in pripravljajo se najraznovrstnejše skupine. Z ozirom na to, da je sokolska maskarada vedno bila največja in najživahnnejša plesna prireditve v Celju, in z ozirom na simpatike, katere vživa »Celjski Sokol« v vseh narodnih krogih Spod. Štajerja se vobče pričakuje, da ta maskarada ne bo manj obiskana kakor prejšnja leta. Vabilo se naj reklamira pri odboru. Na zdar!

Celjski okrajni zastop. Stajerski deželni odbor je te dni odločil da žisko v znesku 29.000 kron; ki je vsled poneverjenja že obsojenega tajnika Kosma zadeba okrajni zastop, morata plačati dr. Srnc in dr. Dečko.

Saj smo rekli! Ptujski pek Ornig je sprejel ves srečen zopet županstvo, le malo kadila je potreboval poprej včeliki »zaupnico«. Tudi Kaiser je sprejel podžupanstvo.

Ormoška ženska po-družnica sv. Cirila in Metoda je imela 28. januarja t. l. svoj občni zbor. Ker se je dosedanja mnogoletna in zaslužna predsednica gospa Roza Miklova, trgovčeva soproga, preleši se v Kraljevi Nedelji, odpovedala predsedništvu, je bila za predsednico voljena gospa Ivana dr. Omulčeva, odvetnikova soproga v Ormožu, za njenome namestico pa gospa Roza Miklova; nadalje so bile izvoljene: za tajnico gdč. Uršula Kuharičeva, posestnikova hčerkja na Dobravi in za

njenome namestico gdč. Julika Valentincičeva, učiteljica na Humi; za blagajnarko gospa Ana Rosanova, učiteljica ženskih ročnih del v Ormožu, za njenome namestico gospa Angela Porekarjeva na Humi; delegatinji k veliki skupščini sta Michel in Tončka Stupčevi, učiteljici pri Sv. Marku.

Vodnjakarstvo, katero se je doslej vršilo na primitiven način z obzidanjem izkopanih vodnjakov, znamovati ima v poslednjem času velik napredok. Mesto obzidanja s kamjem in opeko, upeljalo se je namreč betonovanje sten. Ta način gradnje vodnjakov ima to prednost, da se vodnjakov obod spušča polagoma za tolko, kolikor vodnjaka se izkoplje, v zemljo, do vrha zopet z betonom nadzidava. Poleg tega so vodnjaki z betonovanimi obodi iz portlandskega cementa napravljenimi tako rekoč za večnost, v tem, ko je iz kamna ali opeke zidane obode treba mnogokrat popravljati. Tem važnejše je to, ako se pomisli, da so novem načinu zidani obodi celo mnogo cenejši, ko komentirati ali opečnati. Kdo si torej napravlja vodnjak, opusti naj v lastnem interesu dosedjanji primitivni način obzidanja in oloči naj se za betonski obod. Naš poročalec videl je na lastne oči pod jekom težavnimi razmerami v mivko izkopan in s portlandskim cementom betonovan vodnjak pri delniški pivovarni v Laškem trgu. Naglašati je treba, da ga je izdel domaćin, vodnjakarski mojster Andrej Frantar s Poženka pri Cerkljah. Izvršil je tudi prej že nekaj podobnih del, ki mu delajo vse čast; s tem — o nenavadno težavnih okoliščinah izvršenem — delom dokazal je pa, da se slovenska dlan in um ne potrebujeta batiti tuje konkurenke, ki je na vladno že tudi veliko dražja.

Nezgoda. V kamolomu v Rožku se je sprožil med obedom delavcev navrtni streli. Kakor glava debel kamen je prietel v delavsko barako, prebil deske ter ubil pri mizi sedečega delavca.

Predzračna tatvina v Trstu. V petek ponoči so neznani tatovi vložili v urad okrajne bolniške blagajne v Trstu, navrtni železno blagajno in ukradli iz nje 9283 krun denarja in neko srečko.

Oproščen morilec. Potrošniki v Rovinju so oprostili kmeta Leonardelli, ki je svojega očeta ubil. Izkazalo se je namreč, da je morilec zanemarjen, a oče ga je pretepel ter silil v njegovo ženo z neznamenimi ponubami.

Umril je v Gorici železniški oficijal g. Friderik Heren. Truplo se prepelje v Ljubljano in bo tu pogreb v sredo ob 1/4. uri pop.

Gost z revolverjem. V soboto zvečer je prišel v Kmetičevu gostilno na Dolenjski cesti izkopalec vodnjakov J. J. in si na ročil pijačo. Gostilničar mu je prinesel pivo in se vse delal k njemu ter ga vprašal, kdaj mu bode povrnili stari dolg. To je izkopalec vodnjakov hudo razjezo da se ja začel hudoval nad gostilničarjem, češ, da se ga nič ne boji, dokler ima revolver v žepu. In res je potegnil naenkrat revolver iz žepa, a v tistem hipu ga je zgrabil gostilničar za roko in ga držal, dokler ni prišel v gostilno policijski stražnik, ki mu je revolver vzpel iz roke.

Z rešilnim vozom so prepeljali včeraj popoludne v deželno bolnico delavca Franceta Furjana, stanujočega na Karolinski zemlji št. 6 v Rakovniku ga je zadela gugalica, na kateri sta se dva delavca gugala, v glavo s tako silo, da se mu je takoj iz nosa in ust vilja kri.

Telovadno društvo „Zagorski Sokol“ v Zagorju ob Savi priredi v nedeljo, 7. t. m. v prostorih gospe Marije Medvedove plesni venček.

V kavarni ponesrečil. Krojač Alojzij Barla, stanujoč na Bregu št. 14, je včeraj v kavarni »Avstrija« pri obračanju biljarda ponesrečil. Prijel je ga za roko in mu tri prste zmečkal.

Izgubljene reči. Na poti po Karloški cesti, Sv. Florijana ulici, Starem in Mestnem trgu, Špitalskih ulicah do Frančiškanskih ulic, je izgubila neka dama rdečo usnjato denarnico s sveto 32 krom.

Najdene reči. Fijaschi hlapec Ivan Kocur, stanujoč v Gosподskih ulicah št. 4, je našel včeraj zvečer na Rimski cesti dva srebrna obeska za verižico.

Hrvatske vesti. Jugoslovanska akademija znanosti v Zagrebu ima danes javno sejo, na kateri bo čital prav član dr. Jurij Majcen učeno matematično razpravo.

Grozen umor. V Božjakovini so v sredo zvečer pijani kmetski fantje zaklali gozdarja Švedija. Gozdar se je

na večih mestih preboden takoj zgrudil mrtev na tla. Pa to še divjakom ni bilo dovolj. Odrezali so mu še jezik in ga strašno razmesarili na rokah in nogah. Vzrok ubjalstva ni znan.

Križ in polmesec. Vojni zdravnik v Vlasenici v Bosni je dobil analog, da cepi mesto civilnega zdravnika koze. Pri cepljenju je opazil, da so prinesli samo kristijani svoje otroke, dočim so mohamedanci popolnoma izostali, kar se mu je zdelo zelo čudno. Zato se je obrnil na več odličnih mohamedancev in jih vprašal, kaj je temu vzrok. Odgovarjali so mu, da ne daju zato svojim otrokom cepiti koz, ker je prejšnji zdravnik cepivo urezaval v obliku križa. Zdravnik jim je nato obljubil, da bo pri mohamedancih cepil koze v obliki polmeseca, nakar so vsi mohamedanci prinesli svoje otroke k cepljenju.

Gledišče v Varaždinu se je 28. pret. m. zopet otvorilo, ko so se izvršile potrebne varnostne odredbe za slučaj kakšnega požara.

List hrvatskih natakarjev, gostilnarijev in kavarnarjev je že izšel in bo izhajal vsakega 15. v mesecu. Kakor kaže prva številka, bo list prav spremno urejevan.

Slovensko omizje v Sarajevu priredi v četrtek, 4. februarja ob 8. uri zvečer v stranskih prostorih »Društvenega doma« (parter) veselico s petjem in salonskim orkestrom.

Carovniška zabavna predstava je nocoj v Perlešovi pivovarni. Začetek ob 8. uri. Vstop prost.

Opozorjamo na današnji »Slavčev« šaljivi inserat!

Prodajo, Slov. Naroda prevzela je dalje gospa Roza Tomšič, trgovka v Ilir. Bistrici.

Najnovejše novice. — **Predržen rop.** V Aradu so tako rekoč v mestu roparji napadli poštni voz ter ga izropali. Voznika, ki je peljal pošto iz poštnega poslopja na kolodvor, so trije može ustralili ter voz izpraznili.

Afera Todorović-Petronjević. Bivšega srbskega ministra Todorovića, ki je pobiral državni namenjeno najemščino, so izpustili, ker je delal tako po navodilu kralja Aleksandra. Dr. Petronjević pa je še zaprt, vendar se tudi njemu ni treba hudega batiti, ker mu je kralj Peter nekak stric. Njegov oče je imel namreč za prvo ženo sestro sedanjega kralja Petra, a dr. Petronjević je iz drugega zakona.

Snežni plaz je v Jaonavskem rudniku (Galicijs) ubil štiri može, dve ženi in tri otroke; osem mož in tri žene so težko ranjene.

Maščevanje nemškega cesarja. Cesar Viljem je šef prvega angleškega gardnega dragonskega polka. Toda kako angleški častniki ljubijo in spoštujejo svojega šefa, to so pokazali svojedasno, ko so v svoji kazini sneli stene slike nemškega cesarja ter jo grdo oskrnili. Sedaj mora polk oditi v Indijo. V slovo je pospel nemški

Petrograd 1. februarja. Ruski odgovor na japonsko nato je bil v soboto določen in bo sredi tekočega teden izročen japonški vladni.

London, 1. februarja Listi prinašajo vsakovrstnih poročil glede vojnih priprav Rusije in Japonske. "Daily Mail" javlja, da je Japonska že mobilizirala rezervo mornarice in armade in pripravila 14 transportnih ladij.

ALBOFERIN

redilno in krepilno sredstvo. Redi kri, jači živce, pospešuje slast do jedi. Klinično preizkušeno: oddeni zdravnikti ga priporočajo za slabokrvne in prebolele ljudi in slabotne otroke. Na prodaj po vseh lekarinah in drogerjih, kot prasek 100 gr. K 5—, v tabletah 100 kosov K 180 in v šokolaščih tabletah 100 kosov K 180. Poslednje načina za otroke. (2998—23)

Vprašajte svojega zdravnika.

Borzna poročila.

Ljubljanska Kreditna banka" v Ljubljani. Uradni kurzi dunaj. borze 1. februarja 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
42% majeva renta . . .	100·60	100·80
42% srebrna renta . . .	100·60	100·80
4% avstr. kronska renta . . .	100·60	100·80
4% zlata . . .	120·60	120·80
4% ogrska kronska . . .	98·90	99·10
4% zlata . . .	119·05	119·25
4% posojilo dežele Kranjske . . .	100·75	100·75
4% posojilo mesta Špiljet . . .	100·75	100·75
Zadej . . .	100·75	100·75
4% bos-herc žel pos. 1902 . . .	101·	102·
4% češka dež. banka k.o. . .	100·	101·
4% ž.o. . .	100·	100·70
4% zst pisma gal. d. hip. b. . .	101·75	102·05
4% pešt. kom. k. o. z . .	106·60	107·60
4% zast. pisma Innerst. hr. . .	101·	102·
4% ogrske cen. dež. hr. . .	100·50	101·10
4% z pís. ogr. hip. ban. . .	100·30	101·30
4% obl. ogr. lokalnih zem. leznic d. dr. . .	100·	101·
4% obl. češke ind. banke . . .	100·50	100·70
4% prior. Trst-Poreč lok. žel. . .	98·50	99·70
4% prior. dol. žel. . .	100·70	100·70
4% juž. žel. kup. 1/1 . . .	304·	306·
4% avst. pos. za žel. p. o. . .	101·	102·
Srečke.		
Srečke od 1. 1854 . . .	185·	195·
" " 1860/ . . .	185·	187·50
" 1864 . . .	267·	261·
" tizske . . .	164·50	166·50
" zem. kred. I. emisije . . .	295·	300·
" II. . .	288·	293·
" ogr. hip. banke . . .	268·	271·
" srbske & frs. 100 — turške . . .	92·	94·50
Basilika srečke . . .	131·	132·
Kreditne . . .	21·85	22·85
Inomoške . . .	465·	475·
Krakovske . . .	82·	87·
Ljubljanske . . .	81·	85·
Avstr. rud. križa . . .	70·	74·
Ogr. Rudolfove . . .	55·	56·
Salcburške . . .	67·	69·
Dunajske kom. . .	79·	83·
Dežnice . . .	510·	522·
Južne železnice . . .	85·25	86·25
Državne železnice . . .	666·25	667·25
Avstr.-ogrske bančne delnice . . .	1604·	1614·
Avstr. kreditne banke . . .	665·75	6·675
Ogrske . . .	760·75	762·25
Zivnostenske . . .	252·50	253·50
Premogok v Mostu (Brux) . . .	667·	673·
Alpinske montan . . .	416·25	417·25
Praške žel. in dr. . .	1880·	1895·
Rima-Murányi . . .	474·50	475·50
Tribovske prem. družbe . . .	381·	387·
Avstr. orčzne tovr. družbe . . .	456·	460·
Češke sladkorne družbe . . .	152·	154·
Valute.		
C. kr. cekin . . .	11·34	11·39
20 franki . . .	19·05	19·08
20 marke . . .	23·42	23·50
Sovereigns . . .	21·92	24·
Marke . . .	116·92	117·12
Laški bankovci . . .	95·20	95·40
Rubliji . . .	262·75	263·25
Dolarji . . .	4·84	5·

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 1. februarja 1904.

Termin.

Pšenica za april . . . za 50 kg K 7·88
Rz " april 1903 . . . 50 " 7·72
Koruzna " maj 1904 . . . 50 " 5·32
Oves " maj . . . 50 " 5·50

Efektiv.

vzdržno.

Meteorologično poročilo.

Voda nad morjem 808 mm. Srednji vremeni tlak 786·0 mm

Jan.	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo
30. 9. zv.	737·0	0·0	brevvetr.	sk. oblačno	
31. 7. zj.	732·6	- 0·1	sl. ssvzh.	oblačno	
2. pop.	720·1	1·1	sl. ssvzh.	oblačno	
9. zv.	727·8	1·1	brevvetr.	oblačno	
1. 7. zj.	724·8	- 0·3	sr. jvzhod.	snež.	
2. pop.	725·6	0·7	sl. jjvhz.	oblačno	

Srednja temperatura sobote in nedelje -0·8 in -0·2°, normale: -1·8° in -1·7°. mokrina v 24 urah: 0·0 mm in 18 mm.

Marija Heren rojena Jakopč naznanja v svojem in v imenu svojih otrok Marte, Mirka in Marije, da je njen ljubljeni soprog, oziroma oče, gospod

Friderik Heren

official juž železnice

po dolgi bolezni, včeraj ob 1/6 uri zjutraj preminil.

Truplo dragtega ranjencega se bo pripeljalo iz Gorice v Ljubljano.

Pogreb bo v sredo, 3. t. m. ob 4. uri popoldne iz mrtvita na ljubljanskem pokopališču. 322

V Gorici, 1. februarja 1904.

V svojem in sorodnikov imenu naznanjam vsem prijateljem in znancem pretužno vest, da je moj iskreno ljubljeni brat, preblagorodni gospod

Franjo Bradaška

kr. gimnaziji ravnatelj v. p.

v Zagrebu, danes ob 5. uri popoldne po dolgotrajni mučni bolezni v 74. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragrega ranjencega se bodo vršili iz hiše žalosti v Zagrebu, Nunske ulice št. 1, v torek, dne 2. februarja 1904 popoldne.

V Ljubljani, dne 31. jan. 1904.

Ferdinand Bradaška. 321 mestni blagajnik v. p.

Potri najglobokejše žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je Vsegamogudem dopadlo, našo nepozabno in iskreno ljubljeno hčerkco, oziroma sestro in svakinjo, gospico

Štefanijo Medica

danes ob pol 6. uri zjutraj, po kratki in mučni bolezni, predvideno s svetostajstvi za umirajoče, v 17. letu njene dobe, poklicati k sebi v večnemu pokolu.

Blago ranjko priporočamo v prijazen spomin in molitev.

Št. Peter na Notranjskem, dne 31. januarja 1904. 318

Matevž in Ivana Medica, starši. — Ivan, Josip, Franjo in Milan Medica, bratje. — Mici Frole, Amaltja Perne, Antonija Gabrijel, Angelia in Tinka Medica, sestre. — Ivan Frole, Ignacij Perne, Dragotin Gabrijel, svaki.

Zahvala.

Za vse izkazano srčno sočutje povodom bolezni in smrti mojega ljubega očeta, gospoda

Gregorja Blaznik

krojača

kakor tudi za časte spremstvo k zadnjemu počutju izrekam tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem svojo srčno zahvalo. Posebej se za zahvaljujem slavnim krojaški zadruži za spremstvo in svetilo. Presrčna zahvala vsem!

V Ljubljani, 1. svečana 1904.

Lovro Blaznik posestnik in trgovec. 319

Lepo stanovanje

s tremi sobami in pritiklinami ter ena nemeblovana mesečna soba se odda takoj ali pozneje na Tržaški cesti št. 33. — Vpraša se tam. 313—1

gostilna

pri gradbi Bohinjske železnice, na prav dobrem kraju, posebno pripravna za mesarje, ker je ledenica zraven. Njenčine približno 800 K, na računu 500 K kaveje. 312—1

Več pove Anton Maver, za loga mengiške pive v Lescah.

Poskusite

pristni rastlinski liker

,Florian'

Po okusu in zdravem učinku prvki likerjev.

Varstvena znamka.

Ograva in oživila telo,
Budi tek in prebavo,
Daje dobro spanje.

Lastnik: 5—25

EDMUND KAVČIĆ, Ljubljana.

Vzorce se radovljeno dajejo brezplačno.

Št. 772.

Ženitna ponudba.

Gospodična, stara 28 let, vajena vsega gospodinjstva, kakor tudi izurjena v zelo potrebnem delu za gospodinjo, iz boljše poštene hiše v večjem mestu na Kranjskem, ter ni prilika dana, seznaniti se, želi se poročiti z gospodom v starosti 30—45 let. Premožnejši, posestniki na deželi in c. k. uradniki imajo prednost. Le resne ponudbe s sliko, ki se vrne, pod L. Evgenija, post restante, Ljubljana. Za tajnost se jamči. 254—3

V tekočem letu je bil promet ta-le:

Vseh dohodkov je bilo 1721469 K 36 vin.

Vseh izdatkov pa 1721469 " 36 "

Torej skupni denarni promet 3442938 K 72 vin.

Zadruga obstajala je konec leta 1903 iz 349 društvenikov, izstopilo jih je 5 (pet) in pristopilo jih je 7 (sedem).

Mehanik
Ivan Škerl
stanuje samo
Opekarška cesta št. 38.
Šivalni stroji po najnižji ceni.
Bicikle in v to stroku
spadajoča popravila
izvršuje prav dobro
in ceno.
Pneumatik gld. 4-50.

A. KUNST

Ljubljana Židovske ulice 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode
in otroke je vedno na izberu.

Vsakeršna naročila izvršujejo se to-
čno in po nizki ceni. Vse mere se
shranjujejo in zaznamenjujejo. -- Pri
zunanjih naročilih blagovoli naj se
vzorec vposlati.

Ign. Fasching - a vdove
ključavnica v Ljubljana, Stari trg št. 17

priporoča svoj 79-8

modni salon

v napravo oblek.

Poučuje tudi v krojnem risanju
po najnovijem sistemu.

A. KRACZMER zaloga
klavirjev

Ljubljana Sv. Petra cesta 6.

priporoča
popolno
zaloge

kratkih
klavirjev,

mignon in
pianin

najbolj renomiranih firm po najnižjih
cenah. Pregrani klavirji, solidno in
stanovitno prenarejeni so vedno v
zalogi.

Edino zastopstvo za Kranjsko firm:
L. Bösendorfer, c. kr. dvorni in ko-
morni izdelovalec klavirjev na Dunaju;

Br. Stingl, c. kr. dvorna zača-
telja na Dunaju.

Klavirji se popravljajo,
ubirajo in izvršuje se
podlaganje z usnjim
strokovnjaško in pre-
skrbo in zaračunavajo
najcenejše.

Ostanki
za polovico cene
Modni kampanj. Loško sukn.

Sukneno blago
za moške obleke

po najugodnejši ceni

priporoča

R. Miklauc

Ljubljana 5.

Špitalske ulice štev. 5.

Najnižje cene
Preobleke. Ponavila.
L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg

Angeljnovi milo

Marzeljsko (belo) milo.

znamko
192-69,

S

sta najbolj koristni **štredilni mili**
za hišno rabo!

Tovarna mila
Pavel Seemann

Ljubljana.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja
vse vrste rent, zastavni pism, prioritet, komunalnih obligacij, arečk, delnic, valut, novcev
in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Aksijski kapital K 1,000.000.-

Zavaruje in skupuje
izgrevane vrednostne papirje in
vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitinske kavcije.

Ekskompt in taksose menje. K3 Borana naročila. K4

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejemata
v tekočem računu ali na vložne knjižice proti
ugodnim obrestim. Vložen denar obrestuje od
dne vloge do dne vzdiga. 39-12

Promet s čeki in nakaznicami.

Urarskega
pomočnika

sprejme takoj 207-6

H. SUTTNER v Kranju.

Žranja Jesih
Ljubljana, Stari trg št. 17

priporoča svoj 79-8

modni salon
v napravo oblek.

Poučuje tudi v krojnem risanju
po najnovijem sistemu.

G. PICCOLI
lekarnar v Ljubljani
dvorni dobavitelj Nj.

Svetosti papeža
priporoča naslednje izdelke svojega ke nično-farmacevtičnega laboratorija, ki se izgotavljajo
kot sicer vsi drugi medikamenti z
največjo skrbnostjo in snažnostjo.

Piccoliev železnato tinktura
krepi želodec, vzbuja veselje do
Jedi, pospešuje prebavo in odprtje
ter je posebno učinkovita pri zaprtju.
1 steklenica 20 vin. (1872-49)

Piccoliev železnato vino se
uporablja pri malokrvnih, nervoznih
in slabotnih osebah z najboljšim
vesphem. Poiliterska steklenica 2 K

Piccoliev strupi iz malin ali
tamarinde dajo z vodo pomešani
izvrstno in zdravo pičo. Kilogramski
steklenica, pasteurizovana K 130.

**Zunanja naročila po
poštнем povzetju.**

P. n. odjemalci si lahko ogledajo
naš znameniti laboratorijski.

Hiša na prodaj

v Ilir. Bistrici, v dobrem stanu,
pripravna za malo trgovino ali pa za
boljšega rokodelca. 207-3

Pojasnila v manufakturni trgovini
št. 99 v Ilir. Bistrici.

Alojzij Luznik
na Vrhnik pri Ljubljani

prekrjuje dobre
harmonije domačega
in ameriškega
sestava, kakor tudi
g asovirje, plavine
in pisalne
stroje. — Daje se
tudi na obroke.
Ceniki na zahtevanje
39 brezplačno. 1294

VSAK DAN sveže, najfinješe

pustne krofe

3448-8

Rud. Kirbisch
slaščičarna
v Ljubljani, Kongresni trg.

Spomini na Prešerna

Spisala Ernestina Jelovšek.

Katerega Slovenca ne bi zanimala
ta knjiga! Pesnik - Prešern, človek
Prešern je gotovo najmarkantnejši poj-
jav v našem narodu v XIX. stol. Pa
dočim so nam prvi nasi kritiki-este-
tiki ocenili in pojasnili ter končno
pokazali pravo vrednost Prešernove
poezije, nam je bila oseba in življenje
pesnikove zavito v nekak meglen
mitus, ki nam je kazal Prešern sedaj
v skorih preveč svetlih, sedaj zopet v
pretemnih slikah. In vendar je bil le
človek! „Homo sum“ velja tudi o pesni-
kih vseh narodov. S tu poudarjenega
stališča je presojati to knjigo, ki nam
je najbolj avtentičen dokument o Pre-
šernu, saj jo je napisala — njegova hči.

Dobiva se v založništvu

Lav. Schwentnerja v Ljubljani.

Cena broš. 2 K, po pošti 2 K 10 h,
elegantno v platno vez. 3 K 40 h,
po pošti 3 K 60 h. 2-14

Lepo
stanovanje

na vogalu Kongresnega trga in
Vegovič ulic, v II. nadstropju, ob-
stoječe iz 5 sob in pritiklin, se odda
tako ali pa

za majev termin t. l.

Povpraša se pri hišniku v isti hiši.

Vrst. znamka: Sidro.
Liniment Caps. Comp.
iz Richterjeve lekarne v
Pragi

priznano Izborna, bolečina tol-
če mazilo; po 80 h, K 1-40 in
K 2- se dobiva v vseh lekarnah.
Pri nakupu tega splošno priljub-
ljenega domačega zdravila naj se
jemljejo le originalne steklenice
v zaklepnicah z našo varstveno
znamko „sidro“ iz Richterjeve
lekarne, potem je vsakdo prepirčan,
da je do dobil originalni
izdelek. 2663-22

Richterjeva lekar-
na pri zlatem levu
v Pragi, I., Eliščina c. 5.

Restavracija Narodni dom

Usaki petek
morske ribe.

Sprejemajo se tudi naro-
čila na obed.

(Tudi za 2. uro popoldne)

Na Svečnico
„SLAVČEV“ maskaradni semenj.

Za obilen obisk se priporoča
87-20 Ivan Kenda.

Dobra kuharica

je izšla
Minka Vasilčeva

v založništvu Lavoslava Schwentner-ja v Ljubljani.

Dobiva se samov vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

Obseza na 576 straneh več nego 1800 receptov za
pripravljanje najokusnejših jedi domače in tuje kuhe,
ima 8 fino koloriranih tabel in je trdn in elegantno v
platno vezana.

Hvali jo vse: kuharica s svojega strokovnjaškega
stališča, literarna kritika zaradi lepega, lahko umevnega
jezika, fina dama zaradi njene lepe, pri slovenskih ku-
harskih knjigah nenavadne opreme, in konečno varčna
gospodinja zaradi njene cene, ker ni nič dražja, nego
znanje nemške kuharske knjige.

282-3

Za neveste

najlepše in najprimernejše darilo!

Ernesta Hammerschmidta nasledniki

MADILE, WUTSCHER & KO.

trgovina železnin in kovin

Ljubljana, Valvasorjev trg št. 6.

Največja zaloga železnega pohištva,
posteklenih umivalnih garnitur itd.

Linolej in povoščeno blago

prodajajo na debelo uajeceje 173—6 Vzoreci in ceniki franko.
Josip Pfeningberger-ja sinovi I. avstr. tovarna za usnjato in povošč. blago
Dunaj I., Ankerhof.

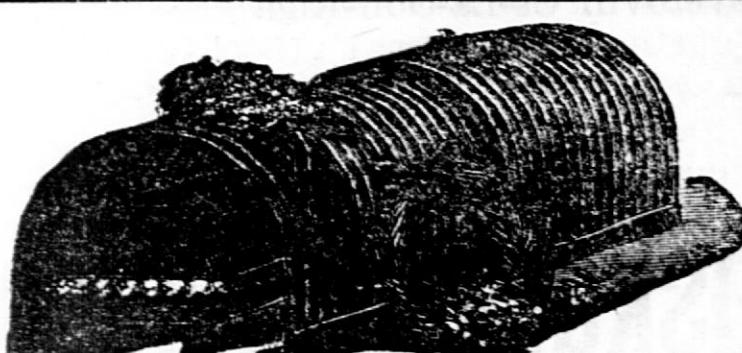
Stanovanje

v drugem nadstropju s tremi sobami in pritiklino
oddaja se za 1. februar leta 1904
v novi stavbi

„Národne Tiskarne“

v Knaflovih ulicah.

Pojasnila daje Jos. Lavrenčič, upravni odbornik v „Národni Tiskarni“ ali pa na Dunajski cesti 31 (pisarna mest. užit. zakupa).

Ščiti za krste

da se iste v grobu
ne stlačijo,
najcenejše in najpo-
polnejše nadomestilo
za zidano grobničo.

Vis. c. kr. ministrstvo notr. zadev jih je odobrilo
in dopustilo, da se smejo uporabljati po vseh
glavnih mestih. 2991—12

Posebno se priporočajo z ozirom na bližnjo otvoritev
novega pokopališča in s tem zvezana prenašanja nanj.

V zalogi jih ima:
pogrebni zavod Frana Doberleta v Ljubljani.

Tovarna za kruh in pecivo

KANTZ v Ljubljani

priporoča

pravi rženi kruh, mešan in črn.

Socnost in dobar okus pridobivata temu izdelku priznanje vsega občinstva.

Na mednarodni razstavi za živila v Bordeauxu je
dosegel z drugimi izdelki te tovarne najvišjo odliko (ča-
stni križ in zlato svetinjo z diplomo).

Prodaja se v hlebih in štrucah po 40 in 20 vin.

Naročila z dežele se najtočneje izvršujejo.

Velika zaloga najfinejšega nasladnega peciva,
biškotov in suhorja. 163—7

Vsek dan poslednja sveža peka ob 1/6. zvečer.

Dvanajst podružnic in prodajalnic.

Higienički transportni vozovi za kruh in pecivo.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za
notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdra-
vijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih
ublažujejo katar, urejujojo izmeček, odpravijo naduh, bolečine in krč, pospe-
šujejo in zboljujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Prežené velike in male glisto
ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripanosti in prehla-
jenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Od-
pravijo vsako mrzelico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljše
sredstvo proti bolezni na maternici in madronci ter ne bi smele raditega manjkati
v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: Mestna lekarna, Za-
greb, zato naj se naročujejo točno pod naslovom: 3089—10

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 36, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstkorica se ne
posilja. — Cena je naslednja: in sicer franko dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K. 4 ducate (48 steklenic) 14—60 K.
2 ducata (24 steklenic) 8 K. 5 ducatov (60 steklenic) 17— K.
3 ducate (36 steklenic) 11 K.

Imam na tisoč priznalnih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam
samo imena nekaterih gg. ki so s posebnim veseljem rabili kapljice sv. Marka ter
popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan
Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Žofija Vukelič, šivila; Josip Seljančić, seljak itd.

Ustanovljena I. 1360. Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 36, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Optični zavod

FR. P. ZAJEC

Ljubljana, Stari trg 28
priporoča veliko zalogu vsa-
kovrstnih očal, naočnikov,
daljnogledov ter vseh opti-
čnih predmetov.

Popravila in po-
štne naročitve,
se izvrše točno
cenó in takoj.

Žalne klobuke

v bogati izberi od najcenejših do
najfinjejših vrst priporoča 5
salon modnih klobukov

J. S. Benedikt, Ljubljana.

Josip Reich

→ parna ←
barvarija in kemična spiralnica
ter likanje sukna

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4.
se priporoča za vso to stroko spa-
dajoča dela.

Postrežba točna.

Cene nizke.

!Predpust 1904!

!Predpust 1904!

Tovarna in prodaja oljnatih
barv, firneža in lakov.

→ Električni obrat. ←

Upakov. litaro Brata Eberi 1842.

Prodajalna in komptoar:

Miklošičeva cesta št. 6.

Delavnica:

Igrische ulice št. 8.

Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. prv. Juž. Želez.

Slikarja napisov.

Stavbinska in pohištvena pleskarja.

Velika izbirka dr. Schoenfeld-ovih
barv v tubah za akad. slikarje.

Zaloga čopičev za pleskarje, sli-
karje in zidarje, štedilnega mazila za
hrastove pode, karbonilne itd.

Posebno priporočava slav. občinstvu
najcenejše, najboljše in neprecenljivo
sredstvo za likanje sobnih tal pod
imenom „Rapidol“.

Priporočava se tudi sl. občinstvu za
vse v najini stroko spadajočo delo v
mestu in na deželi kot priznana reelin
ino po najnižjih cenah.

Pri nakupovanju

suknenega

in manufakturnega

blaga

se opozarja na tvrdko

HUGO IHL

v Ljubljani

v Špitalskih ulicah št. 4.

Velika zaloga
suknenih ostankov.

Čaj znánka Čajová konvice

Strokovna zimes najizbornejših kitajskih, indijskih
in ceylonskih čajevih vrst.

Dobi se pri: Mihaelu Kastnerju, Antonu Krisperju,
Petru Lassniku, Jos. Murniku, F. C. Praunseissu
in Ant. Staculu.

(2802—6)

Svarilo!

Vsapek, ki ga je dosegel

najboljši planinski zeliščni liker

308—2

Klauer-jev „Triglav“

je mnoge zapeljal, da so začeli izdelovati pod različnimi imeni nič-
vredne posnetke, ki naj bi škodovali dobremu glasu mojega izdelka.
Svarim torej najizrečnejše pred temi posnetki in javljam, da sem edini
izdelovalatelj tega najbolj zdravega likera.

Z odličnim spoštovanjem

J. Klauer.

Naročajte izborne

(1384—74)

ljubljansko delniško pivo

iz pivovaren

v Zalcu in Laškem trgu.

— Naročila sprejema —

Centralna pisarna v Ljubljani, Sodnijske ulice št. 4.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponosi osobni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v
Aussee, Solnograd, čez K'ein-Reiffing v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj, čez Selzthal v Solnočad, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m
dopolnilno osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob
3. uri 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Mono-
kovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc,
Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reiffing Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare,
Heb, Francovce vare, Karlove vare, Prago (direkti voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj
čez Amstetten. — Ob 10. uri ponosi osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost,
Monakovo (direkti vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO
IN V KOČEVJE. Osobni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Stražo, Toplice,
Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje.
PRIHOD IZ LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m zjutraj osobni vlak
z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isel,
Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direkti vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob
7. uri 12 m zjutraj osobni vlak v Trbiž. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osobni vlak z
Dunaja čez Amstetten, Lipsko Prago (direkti vozovi I. in II. razr.), Francovce vare, Kar-
love vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo,
Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pon-
tabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Ce-
lovec, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osobni
vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Selzthal, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta v
Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m
zjutraj iz Novega mesta v Kočevje, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega
mesta, Kočevje in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol.
V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m
in ob 10. uri 45 m ponosi samo ob nedeljah v praznih, samo oktobra. — PRIHOD IZ
LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m
dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznih in
2. min. v oktobru. — Čas pri v odhodu je označen po srednjeevropskem času, ki je za
s min. pred krajnjim časom v Ljubljani.

Pozor!

Pozor!

Priporočam svojo bogato zalogu pušk načinov in sistemov in naj-
vejše vrste, revolverjev i. t. d., vseh pripadajočih rezervizov in
muničije, posebno pa opozarjam na

trocevne puške

ketere izdelujem v svoji delavnici in katere se zaradi svoje lahkote in priročnosti
večkrat najbolje uporabljajo.

Ker se pedam samo z izdelovanjem orodja, se priporočam p. n. občinstvu
za mnogobrojne narodča ter izvršujem tudi v svojo stroko kri spadajoče muzeje
in poprave točno, solidno in načeno.

Z večpostovanjem

4—5

Pozor!

One gospode, kateri se zanimajo za

motor-dvokolesa

vabim vladno, da si pri meni ogledajo razstavljeno motor-kolo Joh. Puch mod 1904 z najnovejšo, kako priprosto konstrukcijo. Dajem tudi radovoljno popolna pojasnila.

S spoštovanjem

Franc Čuden.

310-2

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

Ljubljana, Turjaški trg št. 7.

158-4

pohištva

za spalne in jedilne sobe,
salone in gospodske sobe,
Preproge, zastorji,
modroci na vzmeti,
žimnati modroci,
otroški vozički itd.

Ustanovljena 1847.

Najnižje cene. Najsolidnejše blago.

Naznanilo otvoritve in priporočilo.

Slavnemu p. n. občinstvu vladno naznanjam, da prevzamem in
otvorim dne 1. februarja 1904 staro znano

gostilno gosp. Alojzija Zajca

na Rimski cesti štev. 4

ki je bila vedno na jako dobrem glasu.
Točil budem le naravna vina po najnižjih cenah kakor:
Hrvatsko rdeče vino liter po 32 kr.
Istrsko belo vino " 36 "
Istrsko črno vino " 40 "
Pristno dolensko vino iz Drenovca " 44 "
Stari goriški rizling " 48 "
Refoško v steklenicah " 80 "
Rizling v steklenicah " 80 "

Najboljše marčno pivo bratov Reininghaus.

Skrbelo se bode tudi vedno za gorka in mrzia jedila.
Na razpolago so tudi 3 čisto prenovljene posebne sobe pri-
pravne za društvene sestanke.

Zagotavljajoč slavnemu občinstvu najsolidnejšo in najtočnejšo postrežbo,
priporočam se obilnemu obisku ter belježim z odličnim spoštovanjem

286-3

Fran Kavčič, gostilničar.

Kaj je in kaj obsega

ravnokar v c. kr. dvorni in državni tiskarni
dovršeno delo, ki sta ga pospeševali vis. c. kr.
ministrstvo notranjih zadev in za trgovino:

Austrijski centralni kataster

Ta doslej prva izdana, na podlagi avtent. uradnih podatkov sestavljena
edina popolna

Adresna knjiga za vse

* * * Austrijsko

obsega v 10. oz. 11. zvezkih, ki se lahko posamič kupijo:
Vse protokolirane in neprotokolirane trgovske, industrijske in
obrtne obrate in natančno oznamenilo njih protokoliranja.

Vse naslove abecedno urejene po deželah, krajih in obrtih.

Abecedno urejeni zaznamek strok za vse zvezke.

Popolni LEKSIKON KRAJEV in POŠT. (3182-17)

V vsakem zvezku v c. kr. vojaško-geografskem zavodu na-
pravljeni zemljevid dotedne dežele.

Natančno oznamenilo vsake mestne, tržke ali krajevne občine,
oziroma kraja.

Pri vsaki občini se tudi dalje natančno razvidi:

okrajno glavarstvo in okrajno sodišče, obseg, število pre-
bivalstva, občevalni jezik, cerkvena oblastva, šole, poštne,
železniške, paroplovske, brzovavne in telefonske postaje.

Cena zvezkom:

Zv. I. DUNAJ	K 13 -	Zv. VI. PRIM. I. DALM. . K 6.60
Zv. II. SP. AVSTRIJSKO	14.60	Zv. VII. TIR. I. PREDARL. 12 -
Zv. III. G. AVST. I. SLCB.	11.80	Zv. VIII. CESKO (dva dela) 32 -
Zv. IV. STAJERSKO	10 -	Zv. IX. MOR. I. ŠLEZIJA 26 -
Zv. V. KOR. I. KRAJSKO	8 -	Zv. X. GAL. I. BUKOV. 27 -

Naroča se v

KATASTERSKI ZALOGI, Dunaj IX. Hörlig. 5.

kakor tudi v vsaki knjigotržnici tukaj in v inozemstvu.

Največja zaloga navadnih do najfinajših
otroških vozičkov
in navadne do najfinajšo

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska cesta 17
pripravljata
svojo bogato zalogu

šivalnih strojev,
voznih koles,
glasbenih avtomatov
in
pisalnih
strojev.

Krasno izberi konfekcije za dame in deklice

kakor tudi
manufakturno blago

perilo

vsakovrstne preproge

priporoča

Anton Schuster

Ljubljana

Špitalske ulice štev. 7.

Solidno blago. Nizke cene.

Veliko zalogo rokavic za dame in gospode

kravat za gospode
toaletnega blaga

dalje

ščetic za zobe, glavnikov,
dižav, mil itd. itd.

iz najbolje renomiranih
tovarnih priporoča

Alojzij Persche

Ljubljana

Pred škofijo štev. 21.

Založnik o. kr. državnih uradnikov

Pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5 priporoča

A veliki izberi

A najnoviših zalogah in

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in

pod tiskarno št. 2.

Ivan Soklic

5

zalogah

čepice

cilindre in